

פרשת בא

"וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל פְּרָעָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
כֹּה אָמַר ה' אֱ-לֹהֵי הָעִבְרִים עַד מָתִי מֵאַנְתָּ
לַעֲנֹת מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי"
(שמות י"ג)

מילותיו של אסיר הציון נתן שרנסקי לשופט
רגע לאחר שדן אותו לכלא בסיביר על פעילות ציונית:

"אתה אדוני השופט חושב שהנך חופשי! אתה חושב כך,
כיוון שלאחר שייגמר המשפט תלך לביתך ואילו אני
אהיה המשועבד, כיוון שאלך לכלא לזמן רב. אך דע לך
שמבין שנינו, אני הוא בן החורין האמיתי!"

אמנם גופי יהיה משועבד, אבל רוחי, היא תישאר
חופשית, כיוון שארגיש שלא נכנעתי לגזירותיכם
ונשארתי נאמן לאמונתי. אך לך השופט קבעו מראש מה
לומר! גופך אמנם משוחרר, אבל אינך חופשי להכריע
לפי אמונתך. רוחך משועבדת וזה חמור פי כמה."

מתוך ספרו: "לא אירא רע"

כרזה שעיצב דן רייזינגר
חתן פרס ישראל לעיצוב (1998)

העיצוב נחשב אז (1969)
לפורץ דרך הן בשפה הגראפית
והן באמירה המופשטת
שקראה, ברמז גלוי, להוציא
לחופשי את יהדות בריה"מ
מעבר למסד הברזל.

שבת פרשת בא		ימי החול	
הדלקת נרות	16:46	זמן תפילין/טלית	05:44-05:46
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"כ)	08:00
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	09:17-09:16
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:00
מנחה	12:30, 13:30	מנחה וערבית	16:55
		שקיעה	17:07-17:13
צאת השבת	17:43	ערבית	20:10

שבת
שלום

יציאת מצרים – "אקסודוס"

פרשת "בא" היא השלישית בסדרת תלאות השעבוד של עם ישראל המתוארות בתחילת ספר שמות. משה פועל לבנות לעם ישראל עתיד טוב יותר מחוץ למצרים ולשם כך מכה את המצרים בארצם. לקראת סוף הפרשה בני ישראל יוצאים סוף סוף ממצרים. 'יציאת מצרים' היא מוטו מרכזי בחיי היום יום היהודי, ומאצילה על המצוות, המנהגים והמועדים.

"יציאת מצרים" בשמה הלטיני "אקסודוס" (אקסו-דרך, דוס-החוצה) היה שמה הנוסף של אוניית המעפילים "יציאת אירופה תשיז" שיצאה מצרפת לארץ בשנת 1947. בארץ צולם הסרט המפורסם "אקסודוס" בשנת 1960 בכיכובו של פול ניומן שעסק בעיקר בנושא ההעפלה ושמו ניתן בהשראת שמה הלועזי של האונייה. ובנימה אישית... בתקופת צילומי הסרט 'התפלחנו' כמה תלמידים לרחוב "החבשים" (היום - 'אתיופיה') בירושלים, שם צולם קטע לסרט. כנערים, חזינו בפלא - לראשונה הוליווד בישראל!.

בשנת 1954 נפגש ראש הממשלה דוד בן גוריון עם נשיא ארה"ב דוויט אייזנהאור לבקשת סיוע למדינת ישראל. באחד המפגשים שאל אותו מזכיר המדינה ג'ון פוסטר דאלס: אחרי אלפיים שנות גלות הבאתם יהודים מכל מיני תרבויות ועמים. מה הקשר ביניכם? האם כולכם באמת מקשה אחת?

השיב לו בן-גוריון ואמר: לפני 334 שנים הפליגה האונייה "מייפלאור" מאנגליה (בשנת 1620) שעל סיפונה 102 נוסעים. הם היו בפועל המתיישבים הראשונים של המדינה הקרויה היום "ארצות הברית". רד לרחוב ושאל ילדים אמריקאים שלמדו בוודאי בבית הספר את ההסטוריה של מדינתם. מה היה שמו של הקברניט ושמו של אביו? איך התנהג הים בהפלגה? מה אכלו המפליגים? אני בטוח שלא תקבל תשובות.

בני ישראל יצאו ממצרים לפני 3300 שנים. שאל כל ילד יהודי בעולם: מי היה המנהיג שהוציאם ממצרים? מה אכלו ומה היה במסע הרגלי? תקבל תשובות לפני שתסיים את השאלות!

"הבנתי"... אמר מזכיר המדינה לראש הממשלה.

מנחם קימלמן – קיבוץ ראש הנקרה

האונייה אקסודוס לאחר עגינתה בנמל חיפה 1947

מצל האצ'אות וחלק אנה

בפרשתנו המצרים מקבלים את שלוש המכות האחרונות ולאחר מכן מגיע הרגע הגדול והמיוחל בו עם ישראל נגאל מהשעבוד ויוצא ממצרים. אחד הדברים שחוזרים על עצמם בצורות שונות במדרשים על פרשת "בא", זו פעולתו הישירה של הקב"ה בגאולת מצרים.

המדרש מתאר כיצד הקב"ה **מבצע בעצמו** את מהלך הגאולה: "שלח הקדוש ברוך הוא משה לגואלן ולא רצה פרעה. אמר הקדוש ברוך הוא כראוי עשה פרעה כי אני אמרתי לאברהם 'דן אנכי' וכי משה אנכי או אהרן אנכי?! לא אמרתי אלא: 'אנכי ה' א-להיך המעלך מארץ מצרים'. כלומר, פרעה מתעקש לא להוציאם ממצרים עד ש.. הקב"ה בכבודו ובעצמו גואל את עם ישראל. לא על ידי אדם, מלאך או שרף.

המדרש בהמשך מתאר, על דרך הסיפור והמשל, כיצד באו מלאכי השרת לקב"ה ושאלו אותו: "למצרים אתה הולך? למקום טמא כל כך?" ענה להם הקב"ה שהוא בעצם מלווה את משה – שליחו ומחזק אותו בכל מקום אליו הוא נדרש, וגם במצרים הטמאה הוא נמצא אתו.

מדרשים נוספים מעמיקים ברעיון ומתארים את הקב"ה לא רק כגואל יחידי, אלא גם כמי שכביכול **נגאל בעצמו**: "החדש הזה לכם" – ר' מאיר אומר לי ולכם היא הגאולה, כביכול אני נפדיתי עמכם.

ובמדרש אחר, הדברים נאמרים מפי רבו של ר' מאיר באופן דומה: "ר' עקיבא אומר אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאמרו כביכול אמרו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא עצמך פדית. וכן את מוצא בכל מקום שגלו ישראל כביכול גלתה שכינה עמהם".

מדרשים אלו מאפשרים לנו להתחבר בכל שנה מחדש לדרך הנהגת ה' את העולם ולהשליך אותה על חיינו. אנחנו שואפים למנהיגים שמחזרים למציאות, נוכחים בה בכל הווייתם ושואפים לשפר אותה במו ידיהם.

הקב"ה מתואר במדרש כמי שמניע ומנהל את המציאות ונוכח בה בכל רגע. זו אינה "ישות חיצונית" אלא כח השותף למציאות ופועל בתוכה כחלק ממנה.

כמאמינים, יש לנו כאן גם מסר ורעיון חשוב. הא-להות מתקיימת בכל מקום, גם במקומות וברגעים החשוכים ביותר בחיים. אפילו בגלות, ואפילו במצרים הטמאה.

א' פנחס

"החודש הזה לכם ראש חדש, ראשון הוא לכם לחודש השנה"

רש"י (בראשית, א, א) **והרמב"ן** בפרשת "בא" מזכירים בעקבות המדרש (תנחומא ישן)¹, שזו מצווה ראשונה שנצטוו בה ישראל. **חשיבותה של מצווה ראשונה זו רבה, כי היא מהווה תשתית ויסוד לכל המועדים, ובסיס ללוח העברי.** לכן היא קודמת לכל שאר המצוות. מכאן נובעת סמכותם של חכמים לקבוע את ראשי החודשים והמועדים וכך מסביר זאת **רבי עובדיה מסולפרינו**, "**הספורנו**": "**החודש הזה לכם** - מכאן ואילך יהיו החודשים **שלכם**, לעשות בהם כרצונכם..."

בעל **ספר החינוך** כותב: "משורשי מצוה זו כדי שיעשו ישראל מועדי ה' בזמן.. כמו שכתוב: "שמור את חודש האביב לעשות פסח..." ואילולי עיבור השנים יבואו המועדים שלא בזמנים אלו". לפי ס' החינוך, פעולה זו נתקנה בידי גדולי הדור.

הרמב"ם בהלכות קידוש החודש (פרק ה') אומר על קביעות ר"ח ועיבור השנה: "אין עושין אותו אלא סנהדרין שבארץ ישראל, או בית דין הסמוכים בא"י, שנתנו להם הסנהדרין רשות".

גדליה אלון, מדגיש שפעולת קידוש החודש, ועיבור השנים, היתה מסורה בידי בית הדין הגדול בירושלים. פעולה זו שימשה בריח עיקרי המחבר את תפוצות הגולה אל המרכז בארץ ישראל.²

חשיבות המולד

הלבנה בסיבובה נמצאת בין השמש לארץ. רגע לפני המולד, הלבנה מכוסה כליל, רגע המולד הוא כאשר נראית רצועה צרה של הלבנה, במשנה נקראת הרצועה צורת **חרמש**. (ההגדרה המדעית היא: כאשר הירח מצוי על הקו שבינינו לבין השמש, אז מואר צדו הרחוק, והצד הפונה לעברנו מוחשך. זהו המולד, בנקודה בה כאילו נולד הירח ומתחיל מחזור חדש). בזמנו, כאשר קביעות השנה וראש חודש נקבעו על סמך עדות הראייה, היתה חשיבות מכרעת לעדויות אלו, עד כדי כך שהתירו לחלל על כך את השבת (ר"ה פ"א - ד').

1. "אמר רבי יצחק, לא היה צריך לכתוב את התורה אלא "מהחודש הזה לכם" ולמה כתב מבראשית? להודיע כח גבורתו..." (תנחומא ישן).

2. תולדות היהודים בא"י בתקופת המשנה והתלמוד כרך ב' עמ' 126 הוצאת הקיבוץ המאוחד 1977.

בנימין סלנט

הנכדה עליה כץ ריבא, סופרת לסבתה חנה קיני ז"ל

מאיפה מתחילה הפרידה הזו, שאולי כבר התחילה מזמן.. אבל בכל זאת, הבשורה על מותך תפשה אותי וטלטלה בי משהו.

אהבה ללא תנאי, המקום הזה ששמור לנכדים, שמשוגלים לו סבא וסבתא בלבד. את היית טובה בזה, היית טובה כלפיי. הבנתי את זה בלי מילים כשהייתי ילדה, וגיליתי שככה קוראים לזה כשגדלתי. ופתאום הבנתי שלא עוד.

נכון שאני כבר גדולה, אבל ל"אהבה ללא תנאי" אין גיל, ואני עוד זקוקה לה.

מאז שסבא נפטר, הלכת ונפרדת מאתנו לאט לאט במשך שנים, ועדיין היה הזיק הזה שזוכר אותי. אח"כ כבר לא זכרת, אבל אני ידעתי שהאהבה עוד שם - כשאני פותחת את דלת ביתך עם הנקישה הייחודית לה - הגוף שלי זוכר שהדלת פתוחה בפני תמיד, ואת שמחה בי. הידיעה שלא אשמע את קולה של הדלת הנפתחת, ממיתה גם בי משהו.

אני מבקשת ממך סליחה על השנים האחרונות שלא הצלחתי להיות איתך כמו שרציתי. בהתחלה בגלל שהילדים היו קטנים, ואח"כ כי היה לי קשה.

אמן שתמצאי מנוחה ושלווה אחרי השנים האחרונות שהיו כה קשות. תמסרי לסבא חיבוק ונשיקה ממני, המילים האלה הן גם בשבילו.

הנכדה רות סופדת לסבתה חנה ק"נ ז"ל

סבתא יקרה - תודה!

ילדותנו היתה עטופה בביתכם, ביתך שלך ושל סבא.
נראה לי שלא קרה כמעט שחלפו שלושה ימים רצופים
בלי מפגש,
ותמיד עם חיוך הגדול, שמחה אמיתית
בכל מפגש ומפגש, חיוניות ונוכחות,
כמו חיבוק רחב ורך לכל הווית ילדותנו
תמיד מאחורי דלת הבית עוד דלת פתוחה לקראתי,
אני מאמינה כי נטעת בנו בכך
ביטחון ואהבה שמלווים אותנו לעד.

אהבתי לשמוע סיפורים מן העבר על אביך ואמך,
על תל אביב של פעם והים שהיה קרוב לבית ילדותך.
על ירידתך מהאוניה- ילדה רכה לזרועות ערבי רחב מכנסיים שהעביר אותך לחוף,
סיפרת על שנתיים קשות בבתי ברוידא בירושלים
ועל אמך שבאה מעולם שופע תרבות רוסית הצגות וספרות לעולם שונה
והיתה מספרת לכם סיפורים מספרים שהכירה,
על התעקשותה שתלמדי בבי"ס שבו דוברים עברית (ולא אידיש)
סיפורים על אביך שאיני זוכרת בדיוק אבל בדברך עליו אהבה ופליאה היו על פניך.

שמחת בסבא והוא שמח בך
אהבנו לשמוע אתכם מספרים את רגעי היכרותכם ועל תחילת הקיבוץ
להקשיב שוב ושוב איך פעם היה "בכל שטח המחנה" רק עץ אחד
אולי בסוף באמת נצליח להבין..

ביתכם נתן ביטחון וכוחות לסבא היקר שבהיפרדותו מביתו שבגרמניה טרם ידע
שלא יראה שוב את אמו ואחיותיו הקטנות..
הפשטות והטוב שבו, בביתכם
היו פתוחים לקבל רבים וטובים שבאו לסעד לתקופה זו או אחרת,
וכשפגשתי פעם איש אחד מאלה
הוא סיפר לי כמה משמעותי היה עבורו הבית הזה, הדלת שפתחתם בפניו!

השנים האחרונות וודאי היו לך לא קלות..
לאה עידו ואלי באו אליך תכופות
וכמובן אמא,
המשכת ליהנות כל כך ממפגש עם נכדים ונינים
והם נהנו ממך

סבתא יקרה תודה על האהבה ללא גבול
 שהרעפת מסביבך
 תודה על נוכחותך הטובה
 והעוטפת

שתהיה דרכך אל נשמות אהובייך ברוכה,
 ותהיי מליצת טוב על עם ישראל
 ועלינו משפחתך שלך.
 באהבה
 רות

תודה

לאנשי קהילתנו,

תודה לכל שסייעו לנו בימי השבעה בשיתוף בזכרונות, עידוד, מאכלים טעימים, שדרוגים טכניים ועוד.
 אנו יודעים כי רבים מכם רצו להגיע אך נמנעו בגין החשש מהתחלואה המדבקת. חשנו את החיבוק גם דרך
 המסרונים והשיחות האלחוטיות.
 אמא שלנו אהבה מאד מאד את סעד ונאחל לעצמנו, הקרובים והרחוקים, להמשיך ולחוות תמיד רגשות דומים
 לשלה.

לאה אפי עד ודליה

תראות דם

ביום ראשון, י"א בשבט, ה'24.1, תתקיים תרומת דם במועדון לחבר בין השעות: 16.30-19.00

ניידת תרומת הדם מגיעה במיוחד אלינו, וכדי שתמשיך להגיע בעתיד..

חשוב שנעמוד בכמות מינימאלית של תורמים - אנא השתדלו לתרום דם בקיבוץ.

חבר שחלה בקורונה צריך לחכות חודש עד שיוכל לתרום דם

חבר שהיה בבידוד צריך לחכות שבועיים לאחר היציאה מבידוד.

מזכ"ל לראות כס - 113 הורפאה

לכל קהילת סעד שלום,

אני רוצה לשתף ולעדכן בנעשה בתחום הקליטה, ומקווה להקפיד לכתוב כאן לעיתים קרובות.

כפי שעולה ממה שנכתב כאן בעלון לאחרונה, אנחנו נמצאים בתקופה של שינוי במתווה הקליטה של סעד. המזכירות עתידה לפרסם את נוסח ההצעה למודל הקליטה החדש ולהזמין את הציבור להעביר התייחסויות לתוכנו, ולאחר דיון נוסף במזכירות יועבר נוסח סופי להצבעה באסיפה.

חשוב לי להבהיר שהשינויים שנוגעים לתחום הקליטה אינם פרי יוזמה של ועדת קליטה, אלא נוגעים לתהליכים רחבים יותר (תהליך השיוך, חברות תלויות מדור קבע) שהוחלטו בסעד כבר מזמן וכעת מתקדם המימוש שלהם. אולם, קידום תהליכים אלו משפיע ומשליך על תהליך הקליטה, לרבות על תהליך הקליטה של נקלטים שכבר החלו בתהליך, ולכן יש צורך בעדכון מודל הקליטה.

המטרה העיקרית של ועדת קליטה היא להצליח 'לתרגם' את השינויים שמתרחשים לכדי תהליך קליטה טוב ונכון, שיש בו כמה שיותר בהירות כלפי מי שמבקש להצטרף לקיבוץ סעד. אכן, השפעת השינויים ביחס לנקלטים שכבר כאן איתנו אינה פשוטה ומטבע הדברים מעוררת קושי ודאגה. נקלטים שהחלו את תהליך הקליטה שלהם עם ציפיות מסוימות נתקלים במציאות שמשנתנה תוך כדי שנות הקליטה שלהם, וכוועדת קליטה ברור לנו שנדרשת 'תקופת מעבר' עבור מי שכבר כאן. אולם, עם כל המורכבות וההבנה, יש צורך להזכיר כי זה טבעו וטיבו של תהליך קליטה – תהליך דינמי, של התפתחות והעמקת ההיכרות ההדדית: של הנקלטים את הקיבוץ והקיבוץ את הנקלטים. וכל זאת על מנת שיהיה ניתן לבחור באופן מלא ומושכל בהצטרפות לחברות בקיבוץ. תהליך הקליטה הוא לא תהליך אוטומטי של כניסה ודאית לחברות – אם הוא היה כזה אז ממילא היה ניתן לוותר עליו ולהיכנס לחברות באופן ישיר. תקופת המגורים בקיבוץ לפני הכניסה לחברות מאפשרת גם לעמוד מקרוב על שינויים שונים שהקיבוץ עובר. שינויים שמשפיעים בצורה משמעותית על כלל חברי הקיבוץ, וכן – גם על הנקלטים.

לצד הנאמר, וכנציגת ועדת קליטה, זה גם המקום לומר – תהליך הקליטה שלנו יכול וצריך להיות טוב יותר ואכן יש צורך לשפרו. אם לנקלטים יש ציפיות לא מותאמות מתהליך הקליטה, זוהי אחריותנו כוועדת קליטה להסביר, לתווך ולהיות ברורים, וחובתנו לדאוג שנעשה זאת בצורה הטובה ביותר. באחריותנו גם להסדיר את כל הדרוש הסדרה, להתמקצע בתהליכים שאנחנו מקיימים ולהתנהל בשקיפות מרבית. ולהבנתי, חובתנו גם לדאוג לשיפור השיח בין הנקלטים לבין הקיבוץ, לקיים שיח כנה ופתוח, עם כבוד הדדי. בעיניי, זוהי אחריות משותפת - שלנו כנציגי הקיבוץ וגם של הנקלטים – לקיים שיח שאינו מונע רק מהסתכלות צרה של אינטרס כזה או אחר, אלא מהסתכלות רחבה על טובת הקהילה כולה ועתידו של הקיבוץ וחבריו.

בשעה טובה נסגר המכרז לאיוש ועדת קליטה המתחדשת, והמועמדים יוצגו באסיפה הקרובה לקראת הצבעה. לאור דבריי כאן, יש לוועדת קליטה לא מעט אתגרים ועבודה משמעותית ובונה בקדנציה הקרובה ואני רוצה להודות מכאן לכל החברים שנענו למשימה הציבורית החשובה ומבקשים לכהן בוועדה. אני מחכה מאוד לעבודה המשותפת.

בתחילתו של חודש שבט ועם הפנים קדימה לט"ו בשבט, אני רוצה לאחל לכולנו צמיחה (גם דמוגרפית) טובה. אמנם, כפי שאנחנו חווים כעת, יש גם כאבי גדילה בתהליך - אמיתיים ולא פשוטים בכלל, אני יודעת ורואה - ויש גם מחירים, אבל זה כנראה חלק מובנה בכל תהליך של התפתחות וצמיחה.

הלוואי שנדע להמשיך ולהשתפר אבל בתבונה וברגישות, תוך בחינה עצמית מתמדת ותיקון מה שדרוש.

הלה ויסלר פוראס

בתמונה שלפניכם משנת תשי"ז, 1957, עוסקים ילדי הקיבוץ בנטיעות ט"ו בשבט. הנטיעות התבצעו ליד גן "כחול" – כיום אזור מגרש החנייה. המבוגר שמדריך את הילדים הוא שלמה אש ז"ל, לצדו, מביטה בו בגאווה היא רעייתו מלכה אש תבדל"א ושניהם מדריכים את האחיין הצעיר – יוסי אש. הילדה שבמרכז ובידה ניצב את החפירה היא נורית קראוס.

מלכה אש משחזרת שהיה זה בעת ביקורו של הרב הראשי הראשון לציון – הרב ניסים ז"ל, וההורים מ"גן כחול" נרתמו למאמץ.

תודות לאנשים שאושרים לנו בימים 'סאורים' אלו

לחגית, שגית, נועה ואפרת שלומי ולכל העוסקים בחינוך החברתי:

תיכף שנה שאנחנו נמצאים בתוך מציאות שאף אחד לא התכונן אליה מעולם, הדורשת מכולנו יצירתיות וגמישות מחשבתית יוצאת מן הכלל. לאורך הסגרים הקודמים, וגם הסגר הנוכחי, אנחנו מגלים כמה יש לכם מהנ"ל באופן מיוחד. מהזיכרון אני דולה את 'עלון הקורנה' – קורוניטון, שהיה כיף ומרגש לילדים להשתתף בו וכמובן, לקבל בדואר לשבת (ואנחנו מחכים לעוד עלון), ההפתעות הקטנות והמתוקות שהיו מחכות לנו בתיבת הדואר, ההפעלות המשפחתיות בתקופת החגים והרעיונות להפעלות בבית ועוד.

אחרי דף הפעילויות שחיכה לנו השבוע החלטנו שאנחנו רוצים להגיד פשוט **תודה** – איזה כיף שיש כזה צוות עם מוחות שלא מפסיקים לחשוב ולהמציא פעילויות יצירתיות ושמחות שמתאימות לתקופה ועושות לילדים כיף ומעניין גם בבית (וגם קצת להורים). וכן, מקבלות את פני הילדים בשעות הצהריים לפעילות הפוגה וחברה שהם כל כך זקוקים לה. ממש לא מובן מאליו, וניכר שאתן עושות הכל בלב שמח.

למלי קסט

שדואגת שגם בימים מורכבים אלו, ספריית הילדים נשארת פתוחה ומזמינה (גם בתורנות השבת) ומאפשרת לילדים להגיע, לקרוא ולהחליף ספרים. ומלי נמצאת שם לעזור ולכוון ולהתאים את כלל ילד את הספרים שהוא ייחנה מהם. **תודה** על כך, לא מובן מאליו.

אז יישר כח לכולכן, וברכת השם עליכן.

בתקווה לימים רגילים ופשוטים לכולנו ורק בריאות.

דיקלה ואדיאל אינלברג

מהנצחה בק"טרינל

לציבור שלום!

הקורונה מאתגרת אותנו כפי שהיא מאתגרת את כלל ענף ההסעדה. את הסגר הראשון עברנו "חצי- בשלום" כי סיפקנו ארוחות לקשישים. בסגר השני והשלישי הושבתנו לחלוטין וזו הפעם השלישית שאנו מוציאים את כלל העובדים לחל"ת.

בזמנים שאין סגר מוחלט ומתקיימים לימודים, אנו מספקים בהיקפים של כ-50% מהמוצק בשנה קודמת. מבחינה ניהולית ותפעולית זה מקשה מאוד על הפעילות השוטפת עם השלכות משמעותיות לרווחיות העסק.

בתקופות הסגר אנו מבצעים פרויקטים בתחום התחזוקה ובמקביל עובדים על מודל מכירה של ארוחות אישיות באינטרנט. ארוחות קפואות באריזה מיוחדת ובמחירים מאוד אטרקטיביים לכלל הציבור.

בחדר אוכל אנו עושים כמיטב יכולתנו ובמסגרת הנחיות הקורונה לספק ארוחות במודלים שונים שיעמדו בדרישות החוק בהתאם להנחיות משרד הבריאות.

אנו תקווה שלאור החיסונים אנו נחזור לפעילות שוטפת גם אם לא מלאה.

בשורות טובות ובריאות לכל.

יוסי סוסנה – סצ' ק"טרינל

 "ואהבת לרעך כמוך.."

הורים יקרים!

בשבתות האחרונות ישנם ילדים רבים אשר יוצאים החוצה לשחק ברחבי הקיבוץ, ובעיקר באזור הדשא הגדול שמסביב לחדר האוכל.

כולנו אוהבים את המרחבים ואת היכולת של ילדינו לצאת ולשחק ברחבי הקיבוץ הירוקים אך הרעש שעולה בשעת הצהריים הוא גדול וכמעט בלתי נסבל וכל מי שגר בסביבה אינו יכול לנוח.

לכן אני מבקשת לפחות בין השעות 14:00-16:00 תדאגו שילדכם נמצאים בבית ואינם משחקים במרחבים הציבוריים הקרובים לאזור הבתים.

בתודה מראש,

אורלי וידס

לשנה יום טוב ולכל המשפחה
 מלל טוב להולדת הנ"ה - יציל
 בת לאילת ורון סרוסי נכדה ללאה ואמיר הלר
 איחולים לשמחות ולנחת!

"לא קלה היא לא קלה דרכן..."

הגעתי לסעד לפני 18 שנים, ואני זוכרת את תחושת הבית והשייכות ברגע שנכנסים דרך השער הצהוב. סעד תמיד היוותה בשבילי מקום בו מתקיימים כבוד וערבות הדדית, מקום בו המילה "חבר" אינה רק סמל סטטוס המתאר שייכות לקהילה אלא שייכות למשפחה גדולה וחמה, בה כל אחד ואחת משמעותי ומיוחד. הרגשתי שהגעתי למקום האידיאלי עבורי בזכות הקהילה המחבקת והעוטפת ומהר מאוד הרגשתי חלק ממנה.

הקיבוץ, ואנחנו בתוכו (הקיבוץ=אנחנו) עובר שינויים לאחרונה, חלקם טובים יותר וחלקם טובים פחות. נכון ששינויים הם מצב לא פשוט ואפילו מורכב, אך כל עוד עוברים אותם ביחד ובאחדות הם לא אמורים להרחיק ולגרור לאובדן סולידריות. התחושות הרווחות בסעד כיום הינן של בלבול, חוסר בהירות, תסכול ולעיתים אף פגיעה. ואני שואלת את עצמי האם זוהי הדרך הנכונה? האם כך דמיינו בעיני רוחנו את השינוי והאווירה שתבוא בעקבותיו?

לפני כ-15 שנים, כמעט ולא היו פה זוגות צעירים והיו רק מעט עגלות עם ילדים קטנים. לשמחתנו השתנתה המגמה, בזכות הקליטה בין אם לקיבוץ ובין אם לשכונה. לפני כעשור בערך הוחלט כי לא תהיה יותר בסעד אפשרות לתושבות ושכל הנקלטים יהיו רק במסלול של חברות. החל מאותה החלטה נוצר מסלול קליטה מובנה ועל בסיסו נקלטו בהצלחה החל מ-2014 קרוב ל-40 משפחות.

בבסיס התהליך המקורי אשר אורך כשנתיים, נמצאים שנה ראשונה במעמד של "נקלטים", שנה שניה במעמד של "מועמדים" ובסוף השנה השנייה עולים להצבעה לחברות.

בשלוש וחצי השנים האחרונות התחילו תהליך קליטה בסעד יותר מ-20 משפחות. כיום, שלוש וחצי שנים אחרי, אותן 20 משפחות עדיין אינן חברות, יותר ממחצית מהמשפחות נמצאות כאן כבר למעלה משנתיים וסיימו את תהליך הקליטה הפורמלי לפני לא מעט חודשים. עבור חלקן אף נשלחה כבר מצגת לפני כ-8 חודשים ועדיין לא הצבענו עליהן לחברות. אותן משפחות מחכות כבר המון זמן להיכנס ולהיות חלק מהקהילה שלנו עם מוטיבציה ורצון לתרום ולהשתלב בצורה מלאה כחברים מן המניין.

לאותן משפחות נאמרו עוד בטרם הגיעו לגור בסעד מהם התנאים להיות חברים פה בקיבוץ, אותם התנאים נאמרו להם בשנית גם אחרי שהן כבר התגוררו בקיבוץ. ועכשיו, רגע לפני ההצבעה לחברות נאמר להן שבגלל שהקיבוץ עובר שינויים אז גם בתהליך קליטה חייבים להיות שינויים מרחיקי לכת בעיקר מהבחינה הכספית.

האם זה נשמע הגיוני והולם את רוח סעד שנאמרו לנקלטים דברים מסויימים (לחלקם במשך 3 שנים) ועכשיו משנים להם אותם? האין דין אמירה בע"פ כדין אמירה כתובה? איך אנחנו כקהילה ערכית, יכולים לתת יד לאמירות כמו "אז אמרנו", "נכון, אז הבטחנו". אני מסרבת להאמין שזהו המצב בקהילה שלנו.

יש לא מעט משפחות נקלטות שסיימו את תהליך הקליטה הפורמלי ומעוניינות להיכנס לחברות כבר היום, משפחות שמעוניינות לבנות ב"ארץ הצבי", משפחות שרוצות להיות שייכות לקהילה שלנו. **מדוע לא מעלים את אותן משפחות להצבעה לחברות כבר באסיפה הקרובה???** הרי הן נמצאות בסעד כבר מעל שנתיים וחצי, כל התקופה הזאת תחת מודל קליטה קיים. רובן מוכנות לממש את עיקרון ה"חברות תלויות מדור" על ידי חתימה מול הקיבוץ על התחייבות לבנות את ביתן בשכונת "ארץ הצבי" ברגע שיסתיימו עבודות הפיתוח. אין שום סיבה לעכב את קבלתן לחברות במשך כל כך הרבה זמן, במיוחד משום שהם קיימו ויקיימו את כל התנאים הנדרשים לקבלה לחברות.

אני בעד שינויים ולא מפחדת מהם, רק השאלה איך השינויים נעשים. האם נכון לכתוב מודל קליטה חדש עבור משפחות שכבר נמצאות בתוך תהליך הקליטה? הדבר הנכון לדעתי הוא - לכתוב מודל קליטה מסודר ואחיד ולהחיל אותו על כל משפחה אשר תגיע לקליטה בסעד החל מרגע אישור המודל באסיפת החברים. האם מצבו הכלכלי הקשה של הקיבוץ מצדיק את המחיר החברתי, הפילוג והתחושות הקשות בקרב הנקלטים, אשר רובם הם בני משק הרוצים לגור קרוב להוריהם?

אני מקווה מאד שהמכתבים האחרונים לעלון יובילו לשיח פתוח, משתף ומבין. כולנו פה חלק מקהילה רב דורית מיוחדת ונפלאה והלוואי שנצליח להתגבר על המהמורות ושנחזור להיות קהילה כפי שהיינו.

יצל ניר

פרשת בא – ח'דות א' ב'

סוף סוף רואים כבר את האור בקצה המנהרה... עומדים לצאת ממצרים. עוד שלוש מכות ואנחנו בחוץ! רגע לפני מכת בכורות מכין הקב"ה את בני ישראל לקראת היציאה. לקיחת שה, שחיטתו ואכילתו בליל ט"ו בניסן. בדיוק בלילה בו ימותו כל בכורי מצרים, מאדם ועד בהמה. בעקבות האירוע המיוחד הזה, בו הפכנו להיות עם עצמאי, אנחנו חוגגים בכל שנה בהקרבת קרבן פסח ובאכילת מצות. הפרשה מסתיימת בעוד כמה מצוות שהן 'זכר ליציאת מצרים'.

הרב ארי

א – על מי נאמר: "כָּבֵד מְאֹד, לִפְנֵי לֹא הָיָה כֵן"?	ל – איסור מיוחד שקשור לעצמות קרבן הפסח
ב – הזמן ביממה בו שוחטים את קרבן הפסח	מ – עליהם מרחו את דם קרבן הפסח במצרים
ג – אותם מוכן פרעה לשלח לפני מכת הארבה (למה דוקא הם?)	נ – "הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֲדָשִׁים רְאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה"
ד – ממכות מצרים שמיטת באות ד' – כיצד היא קשורה למכת הארבה?	ס – שם נרדף לכלי בו היה הדם של קרבן הפסח
ה – השלימו את שאלת הבן הרשע בהגדה שמופיעה בפרשה: "מָה _____ לָכֶם"? (2 מילים)	ע – היום בחודש בו לקחו בני ישראל את השה
ו – השלימו: " _____ יִרְאֶה לְךָ חֲמֹץ _____ יִרְאֶה לְךָ שָׂאֵר בְּכָל גִּבְלֶךָ"	פ – כינוי לכף רגל של בהמה
ז – הקרבן שמקריבים ב"ד בניסן	צ – "המתכון" היחיד לבשר קרבן הפסח
ח – הזמן ביממה בו התרחשה מכת בכורות	ק – כינוי לרוח מזרחית במכת הארבה (מדוע היא נקראת בשם זה?)
ט – כך נקראים תפילין של ראש	ר – תחנת היציאה של בני ישראל ממצרים
י – אחד משבעת עמי כנען	ש – כמה ימים נמשך חג הפסח?
כ – שאלת אתגר : עומדת במרכז החתונה - מה היא עושה בפרשת השבוע?	ת – מספר השנים שבני ישראל ישבו במצרים (בגימטריה. על פי הכתוב בפרשת השבוע)

סיכום חג – 2020

בחודש דצמבר 2020 ירדו 89.2 מ"מ. הממוצע הרב שנתי של חודש דצמבר הוא 85 מ"מ. נתון מעניין - הפסקת הגשמים לפרק זמן של יותר משלושה שבועות בתקופה זו היא אירוע נדיר שהתרחש לפני 50 שנים, בשנת 1971.

בזמן כתיבת שורות אלה התחיל לרדת גשם בתקופה לשנה ברוכה. מוזמנים להתעדכן ב"קהילנט" בכמויות הגשם היומיות.

יואל צמחון

מהלך הפל

גד"ש

בעזרת ה' זכינו השבוע למנה יפה של גשמים. עד כתיבת שורות אלו (רביעי בבוקר) ירדו באזורינו כ 40 מ"מ של גשמים ועוד היד נטויה לברכה. הגשמים הגיעו לאחר תקופת יובש של כחודש. צוות הגד"ש ניצל תקופה זו בעיקר לזריעות תפוח אדמה, וכך באמת עד בוא הגשם נזרעו אלפי דונמים של תפוח אדמה גם בשדות המשבצת וגם בשדות ברור חיל.

הסכם השותפות עם ברור חיל ממשיך להעסיק אותנו בימים אלו. אנו עסוקים בקשירת הקצוות וההבנות בכדי להביא את הנושא לדיון והכרעה בהנהלת הגד"ש ובדירקטוריון. כפי שהצגתי כבר בתוכנית העבודה אנו בודקים את האפשרויות ליצירת שותפות אמת עם גד"ש נוסף בכדי לייצר יתרון לגודל שתביא ליעילות גבוהה יותר ולתוצאות חקלאיות וכלכליות טובות יותר. אני מקווה שבזמן הקרוב יתבהרו הפרטים והנושא יובא לדיון בהנהלת הגד"ש ולדיון והכרעה בדת"א.

בסוף שנה שעברה (איך שהזמן רץ) וכחלק ממהלכי ההתייעלות ההכרחיים בגד"ש נפרדנו בצער מנתנאל לנדאו שניהל את מחלקת ההשקיה בשנים האחרונות ומאסף רוזנברג שריכז את גידול החוחובה. מהלך כואב אך הכרחי שנוהל ברגישות הראויה ע"י חיים. זו גם ההזדמנות להודות מעל הבמה הציבורית לנתנאל ולאסף ולאחל להם ברכה והצלחה בכל אשר יפנו ויעשו.

בזמן זה נפרדנו גם מבני סופר מיודעינו שיצא לגמלאות. בני שעבד בסעד במשך כ 40 שנה תרם רבות עוד בימי סעד מתכות ומסגריית סעד ולאחר מכן בשנים האחרונות במחלקת המיכון בגד"ש. גם כאן אנצל את הבמה הציבורית להודות לבני על עשרות בשנים שעבד אתנו ולאחל לו בריאות איתנה ונחת מהמשפחה ומכל אשר יבחר לעשות.

נס שמנים

כפי שדווח כבר אנו בעיצומו של תהליך משמעותי מאוד של גיוס מנכ"ל לנס שמנים. באסיפת הבעלים האחרונה של נס שמנים החלטנו על הרחבת הדירקטוריון שמונה כעת שישה אנשים: רותם אלברט, דני רפפורט, כרמל הלפרין, עזריאל אסף דני אריאל ומתניה המשמש גם כיו"ר הדירקטוריון. כחלק ממחשבה רחבה, החלטנו על כניסה לחיפוש וגיוס מנכ"ל שייקח את החברה קדימה וימשיך את הפיתוח המבורך של החברה. אנחנו נמצאים בשלבים האחרונים של האיתור, ואני תקווה שבשבועיים שלושה הקרובים נוכל לברך על המוגמר ולגייס את האדם הנכון למשימה המעניינת החשובה והמורכבת של הובלת נס שמנים קדימה בשנים הבאות.

העברת מקל בקהילה

אומנם נושא זה לא מעניינו הישיר של המשק, אך אני מבקש לנצל את המדור לצורך זה ולהביע את דעתי. מנהל הקהילה מסיים את תפקידו בשבועות הקרובים. המזכירות מינתה צוות איתור. הצוות פרסם את המכרז כבר לפני כמה שבועות. למיטב ידיעתי, עד כה (יום רביעי), לא פנו באופן ישיר מועמדים מתוכנו לאיוש התפקיד החשוב הזה. אני סבור שאנחנו בשלים כקיבוץ, כקהילה וכאגודה לשוב ולמנות אדם **מתוכנו** לתפקיד זה.

אנחנו בעיצומו של תהליך קליטה מבורך. רבים הצטרפו לשורותינו בשנים האחרונות. רבים מעורבים בנעשה כאן. אך לצערי בעמדות ההובלה של סעד אנחנו לא נמצאים. אני חושב שכך יהיה ש"ייעלו ויבואו" מועמדים מתוכנו. אנשים שרואים את טובת הקהילה הקיבוצית בפרט ואגודת המתיישבים בכלל אל מול עיניהם, אנשים הרואים את עצמם כחלק מגופים אלו ורוצים ויכולים לקחת את עמדת ההנהגה, לעשות להשפיע ולהוביל.

נכון, אלו תפקידים מורכבים ויש כאלו שיגידו ש"אין נביא בעירו", אבל אני סבור שאין להסתתר מאחורי מרחב הנוחות הנ"ל. אני משוכנע שיש בתוכנו, "מקרבך מאחיד", אנשים ראויים, שיכולים לקחת את התפקיד החשוב הזה כמו גם תפקידים חשובים נוספים בהמשך, למלא אותם בהצלחה רבה ולהחזיר את המושכות לכוחות הפנימיים החזקים שיש לנו מבפנים.

שבת שלום

כרמל הפריין

חדשות רבות

בין ימי הסגר המאתגרים

להכנות הנמרצות לחג הפורים...

ט"ו בשבט הגיע, חג לאילנות!

מוזמנים להשתתף בשמחה וליהנות ☺

ט"ו בשבט הגיע!

כולם מוזמנים לפעילות משפחתית פורחת
ביום חמישי, ט"ו בשבט (28.1).

עקב מגבלות הקורונה, כל משפחה מוזמנת לשלוח נציג
ל"שוק המזרחי" בין השעות 16:00–17:00
על מנת להרכיב את ערכת הפעילות
אל דאגה, כל מה שצריך יהיה שם בפנים:

בצמוד לאירוע נפרסם את מיקום השוק
(נמצא למספר שוקים בהתאם למגבלות)

מחכים לכולם!
ועדת תרבות וצוות ט"ו בשבט